

ברכת המזון

שיר המעלות. בשוב ה' את שבת ציון היינו פחלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשונו רנה. אז יאמרו בגוים הגדילה לעשות עם אלה: הגדיל ה' לעשות עמנו. היינו שמים: שובה ה' את שבתנו פאפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה וקצרו: הלוח ילך ובכה נשא משך הזרע. בא גבא ברנה. נשא אלמותיו:

שלושה שאכלו כאחד חיבים בזימון:

המזומן: רבותי נברך
המסובים: יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם:
המזומן: יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם:

ברשות מרנו וכבותי נברך (בעשרה אלקינו) שאכלנו משלו:

המסובים: ברנך (בעשרה אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:
המזומן: ברנך (בעשרה אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

יחיד אינו אומר ברנך הוא וברנך שמו:

ברנך אתה ה' אלקינו מלך העולם. הן את העולם פלו. בטובו פחן בנסך וברחמים. הוא נוהג לחם לכל בשר. כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד. בעבור שמו הגדול. כי הוא אל-ן ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא. פאמור. פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: ברנך אתה ה' הן את הכל:

נודה לך ה' אלקינו. על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה. ועל שהוצאתנו ה' אלקינו מארץ מצרים. ופדיתנו מבית עבדים. ועל בריתך שחתמת בבשרנו. ועל תורתך שלמדנו. ועל חסידך שהודעתנו. ועל חיים חן נחסד שחוננתנו. ועל אכילת מזון שאתה הן ומפרנס אותנו תמיד. בכל יום ובכל עת ובכל שעה: בחנוכה ובפורים אומרים: "על הניסים"

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות. שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

הזה) ואת אמי מורתי (בעלת הבית הזה). אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם.

ואם סמוך על שלחן עצמו יאמר: הרחמן הוא וברך אותי (ואבי ואמי) ואשתי וזרעי ואת כל אשר לי,

אותנו ואת כל אשר לנו. כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב, בכל. מכל. כל. הן וברך אותנו פלנו יחד בברכה שלמה. ונאמר אמן:

במרום ולמדו עליהם ועלינו זכות שתהא למשמרת שלום. ונשא ברכה מאת ה'. וצדקה מאלקי ישענו. ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלקים ואדם:

לשבת - הרחמן הוא ונחילנו יום שפלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

לראש חדש - הרחמן הוא וחדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה:

ליום טוב - הרחמן הוא ונחילנו יום שפלו טוב:

ליום טוב - הרחמן הוא ונחילנו ליום שפלו טוב:

לראש השנה - הרחמן הוא וחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה:

לוסוכות - הרחמן הוא וקים לנו את סכת דוד הנפלת:

הרחמן הוא וזבנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא:

בחול: מגדיל (ביום שיש בו מוסף אומר מגדול) ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם: עשה שלום במרומי הוא ועשה שלום עלינו ועל כל ישכאל ואמרו אמן:

וראו את ידך קדושו כי אין מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו ודורשי ה' לא יחסרו כל טוב: הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: ברנך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו: נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם: ה' עז לעמו ותן ה' וברך את עמו בשלום:

בראש חודש וביום טוב: אלקינו ואלקי אבותינו יעלה ויבא ויגיע וינראה וינראה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים (טובים) ולשלום ביום:

לראש חודש: ראש החדש הזה:

לפסח: חג המצות הזה:

לשבועות: חג השבועות הזה:

לסוכות: חג הסוכות הזה:

לשמ"ע ולש"ת: שמייני עצרת החג הזה:

לראש השנה: הזכרון הזה:

זכרנו ה' אלקינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עיינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה ה' בונה ברחמי ירושלים. אמן:

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם. הא-ל. אבינו. מלכנו. אדירנו. בוראנו. גואלנו. יוצרנו. קדושנו קדוש יעקב. רוענו רועה ישראל. המלך הטוב והמטיב לכל. שְׁבַכְל יום ניום הוא הטוב והמטיב הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד לחן ולחסד ולרחמים ולחן. הצלה והצלתה. ברכה וישועה. נחמה. פרנסה וכלכלה. ורחמים וחיים ושלום וכל טוב. ומכל טוב לעולם אל יחסרנו. אמן:

הרחמן הוא ימלך עלינו לעולם ועד: הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ: הרחמן הוא ישפח לדור דורים. ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים. ויתחדר בנו לעד ולעולמי עולמים: הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד: הרחמן הוא ישבר עלנו מעל צנארכו והוא יוליכנו קוממיות לארצנו: הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה ועל שלחן זה שאכלנו עליו: הרחמן הוא ישלח לנו את אלהינו הנביא זכור לטוב ויבשר לנו בשורות טובות ונחמות: הרחמן הוא יברך את אבי מורי (בעל הבית

לחנוכה: בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו. כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל. להשפיתם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים. עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. וטמאים ביד טהורים. ורשעים ביד צדיקים. וזדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו כהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדבר ביותך. ופנו את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת (נמים) אלו בהלל ובהודאה ועשית עמם נס ופלא ונודה לשמך הגדול סלה) מי חנכה אלו. להודות ולהלל לשמך הגדול:

לפורים: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבהרה. כשעמד עליהם המן הרשע. בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים. מנער ועד זקן. טף ונשים. ביום אחד. בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו. וקלקלת את מחשבתו. והשבבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ. (ועשית עמם נס ופלא ונודה לשמך הגדול סלה):

ועל הכל ה' אלקינו אנוחנו מודים לך ומברכים אותך. ויתברך שמך בפי כל תמיד לעולם ועד: פתוב. ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: ברוך אתה ה'. על הארץ ועל המזון:

רחם נא ה' אלקינו על ישראל עמך. ועל ירושלים עירך. ועל ציון משכון כבודך. ועל מלכות בית דוד משיחך. ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו: אלקינו. אבינו. רענו זוגנו פרנסנו וכלכלנו והרויחנו. והרחנו לנו ה' אלקינו מהרה מקל צרותינו. ונא אל תצריכנו ה' אלקינו לא לידי מתנת בשר נדם ולא לידי הלואתם. כי אם לידך המלאה. הפתוחה. הקדושה והרחבה. שלא גבוש ולא נכלם לעולם ועד:

בשבת: רצה והחליצנו ה' אלקינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך וברצונך הניח לנו ה' אלקינו שלא תהא צרה וגיון ואנחה ביום מנוחתנו והראנו ה' אלקינו בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות: